

ADVENT

Durant estos dies tot ens parla de la proximitat del Nadal. L'ambient dels carrers dels nostres pobles i ciutats, els plans de les famílies per a reunir-se i poder trobar-se durant estes festes, els preparatius per a les celebracions familiars... tot ens convida a submergir-nos en un ritme que té alguna cosa d'especial i que fa que estos dies siguen diferents a la resta de l'any.

La dinàmica que la societat ens imposa ens pot portar a caure en una temptació quasi sense adonar-nos-en: quan ens disposem a viure un esdeveniment important i l'esperem amb il·lusió, ens preocupem tant dels preparatius de la celebració, que arribem a ella cansats i amb ganes que acabe tot. L'obsessió per les coses ens impedeix centrar-nos en l'essencial i gaudir del que realment hauria de ser important, i fins i tot provocar un cert fastig. Les celebracions es gaudeixen més quan més senzilla és la preparació. Amb les festes de Nadal ocorre això cada vegada amb més freqüència: molts arriben a elles cansats i amb ganes que passen com més prompte millor. La preparació pot matar la celebració.

Encara que no siga fàcil aïllar-se d'este ambient, els cristians no hauríem de deixar-nos arrossegat per ell. Sense allunyar-nos del món concret en el qual vivim, hem de buscar espais per a no ser engolits per les coses, tant en estos dies que precedeixen al Nadal com en els dies en què la litúrgia de l'Església ens ajuda a entrar en el misteri del Naixement del Senyor. Per a ajudar-los a viure les festes amb ulls de fe, em permet oferir-los uns suggeriments concrets.

En primer lloc, m'agradaria animar-los a que durant el temps d'advent avivem cada dia en nosaltres, escoltant i meditant la Paraula de Déu, el desig que el Senyor entre en el més profund del cor del món i de totes les persones. Si contemplem la realitat que ens envolta, veiem molts signes de la presència de Crist en tants homes i dones que són un testimoniatge d'amor, de perdó i de pau. Però també descobrim que Crist és per a molts algú totalment desconegut, i que el seu missatge de misericòrdia i de reconciliació no acaba de ser realitat en el nostre món. Que l'Advent siga un temps per a créixer en el desig que el Senyor siga acollit per tots i germine la llavor del Regne de Déu que va començar amb la seua vinguda.

No oblidem tampoc que les persones són més importants que les coses, i això tant en la nostra relació amb el Senyor com en la trobada amb els nostres familiars i amics. Per Nadal celebrem que el Fill de Déu va vindre al món per a fer-se el nostre germà. Per a acollir a Crist, l'important no és que preparem moltes coses, sinó que ens preparem nosaltres. I per a trobar-nos amb els nostres familiars i amics, el realment bonic seria que ens esforçàrem per crear comunió on hi haja divisions i sembrar perdó on hi haja hagut ofenses.

Amb la meua benedicció i afecte.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***